Keçinin Mavi Kurdelesi

Çınar BİBER

Keçinin Mavi Kurdelesi

Çınar BİBER

Merryweather Çiftliği'nde sabah güneşi ahırı kırmızıya ve altın rengine boyamıştı. Keçi Pip erkenden uyandı; krem beyazı tüyleri yumuşak ve sıcaktı. Kırmızı bir boyun atkısı ve mavi kurdeleli bir hasır şapka takmıştı. Bugün çiftlik gösterisi günüydü! Pip'in kahverengi gözleri umutla parlıyordu. Katılmak için sabırsızlanıyordu.

Pip, en iyi arkadaşı koyun Wooly'nin beklediği tarlaya seke seke gitti. Wooly'nin kalın beyaz yünü kabarık bir bulut gibi görünüyordu ve yeşil örgü atkısı esintide dalgalanıyordu. "Çiftlik gösterisine hazır mısın?" diye sordu Wooly sıcak bir gülümsemeyle. Pip başını salladı ama küçük toynakları heyecanla yere vuruyordu. "Mavi kurdele kazanmayı çok istiyorum," dedi.

Pip bütün hafta çiftlik gösterisi için çalıştı. Saman balyalarının üzerinden atladı ve ahşap çitlerde dengede durdu. Daireler çizerek koştu ve en yüksek sesle melemesini çalıştı. Çok çalışırken küçük çene püskülü kıpırdıyordu. Ama bazen tökezliyordu ve sarkık kulakları düşüyordu. "Ya yeterince iyi değilsem?" diye fısıldadı.

Wooly, Pip'in çalışmasını izledi ve yüksek sesle tezahürat yaptı. "Yapabilirsin, Pip!" diye seslendi, gri gözleri parıldıyordu. Ama Pip hâlâ endişeliydi. Diğer hayvanların hazırlandığını gördü: ördekler kusursuz bir sıra oluşturuyor, domuzlar hızlı koşuyor ve atlar yükseğe zıplıyordu. Pip küçük boynuzlarına ve ince bacaklarına baktı. "Onlar kadar büyük ya da güçlü değilim," diye iç çekti.

O akşam Pip ahır kapısının yanında oturdu, keyfi kaçmıştı. Wooly yanına oturdu, yuvarlak yüzü sevecen ve nazikti. "Pip, neden bu kadar üzgünsün?" diye sordu. Pip yeri eşeledi. "Mavi kurdeleyi kazanmak istiyorum ama kazanabileceğimi sanmıyorum. Herkes benden daha iyi." Wooly başını yana eğdi. "Ama Pip, senin kendine özgü yeteneklerin var."

Pip merakla başını kaldırdı. "Ne demek istiyorsun?" Wooly gülümsedi. "Sen çiftlikteki en iyi tırmanıcısın! En küçük çıkıntıda dengede durabilir ve bir dansçı gibi zıplayabilirsin. Ve melemen o kadar neşeli ki herkesi güldürüyor." Pip'in kulakları birazcık dikildi. "Gerçekten öyle mi düşünüyorsun?" diye sordu. Wooly başını salladı. "Eminim!"

Ertesi gün çiftlik gösterisiydi. Çadırlar esintide dalgalanıyor, hava patlamış mısır ve saman kokuyordu. Pip kırmızı boyun atkısını ve mavi kurdeleli hasır şapkasını takmıştı. Wooly yanında yürüyordu, yeşil atkısı sıkıca sarılmıştı. "Unutma," dedi, "sadece eğlen ve kendin ol." Pip derin bir nefes aldı ve başını salladı.

İlk yarış engelli parkurdu. Pip ördeklerin tünellerden paytak paytak geçişini ve domuzların rampaların üzerinden yarışını izledi. Sıra ona geldiğinde kalbi hızlı çarpıyordu. Saman balyalarının üzerinden atladı ve dar bir kirişte dengede durdu. Küçük toynakları sağlamdı ve sarkık kulakları arkasında uçuşuyordu. Bitiş çizgisini geçtiğinde kalabalık alkışladı.

Sırada meleme yarışması vardı. Koyunlar yüksek sesle meledi, inekler derinden möödi. Sıra Pip'e geldiğinde Wooly'nin sözlerini hatırladı. Derin bir nefes aldı ve en neşeli melemesini çıkardı. İnce ve mutluydu, herkesi güldürdü ve alkışlattı. Pip içinde sıcak bir parıltı hissetti. Eğleniyordu!

Son yarış yetenek gösterisiydi. Pip'in süslü bir numarası yoktu ama en çok sevdiği şeyi yapmaya karar verdi: tırmanmak ve dengede durmak. Küçük bir ahşap platform buldu ve üzerine atladı. Sonra tek bacağı üzerinde dengede durdu ve neşeli bir ezgi meledi. Seyirciler alkışladı ve ayaklarını yere vurdu. Pip kendisiyle gurur duydu.

Jüri kazananları açıkladığında Pip mavi kurdeleyi kazanmadı. Engelli parkuru bir ördek birinci bitirdi ve meleme yarışmasını bir domuz kazandı. Pip'in kalbi bir an için sızladı. Ama sonra herkesten yüksek sesle tezahürat yapan Wooly'ye baktı. "Harikaydın!" diye bağırdı. Pip elinden gelenin en iyisini yaptığını ve eğlendiğini fark etti.

Wooly koşarak geldi ve Pip'e kocaman, yünlü bir sarılma verdi. "Seninle çok gurur duyuyorum!" dedi. "Katıldın ve herkesi güldürdün. Önemli olan bu." Pip'in kahverengi gözleri parladı. "Teşekkür ederim, Wooly. Sen olmasan bunu yapamazdım." Panayırda birlikte yürüdüler ve Pip kendini mutlu ve hafif hissetti.

Ahıra döndüklerinde Wooly'nin bir sürprizi vardı. Mavi kır çiçeklerinden özel bir kurdele yapmıştı. "Bu senin için," dedi ve Pip'in hasır şapkasının etrafına bağladı. "Cesur olduğun ve kendin olduğun için." Pip'in kalbi sevinçle doldu. Wooly'ye sımsıkı sarıldı. "Sen dünyanın en iyi arkadaşısın," dedi.

O akşam Pip ve Wooly bir saman balyasının üzerine oturup gün batımını izlediler. Pip çiçek kurdelesine dokundu ve gülümsedi. "Bugün bir şey öğrendim," dedi. "Katılmak ve eğlenmek kazanmaktan daha önemli." Wooly başını salladı. "Ve kendin olmak en güzel ödül." Birlikte melediler, mutlu ve huzurluydu.

O günden sonra Pip mavi çiçek kurdelesini gururla taktı. Tırmanmayı ve dengede durmayı kazanmak için değil, sevdiği için çalıştı. Ve ne zaman heyecanlansa Wooly onu cesaretlendirmek için yanındaydı. Çiftlik gösterisi yeniden geldi ve Pip, kendine özgü yeteneklerinin onu özel kıldığını bilerek sevinçle katıldı.

Ve eğer bir gün Merryweather Çiftliği'ni ziyaret ederseniz, kırmızı boyun atkılı ve mavi kurdeleli hasır şapkalı küçük, krem beyazı bir keçi görebilirsiniz. Sarkık kulakları uçuşarak zıplıyor ve dengede duruyor olacak; yeşil atkılı, yuvarlak, kabarık bir koyun da ona tezahürat yapacak. Ve ikisi de size şunu söyleyecek: katılmak ve kendin olmak en güzel ödüldür.